

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 25. Initia S. Danielis Stylitis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

lucrarentur, numero, aestimari oportere. Sæculum V.
A. C. 465.
 Quæ S. Leo de duabus urbibus Cemela, & Nicea ad Varum, statuerat, ut unum Episcopum haberent, confirmat. Illa tempestate Episcopus Cemelæ, quod hæc civitas altera esset potentior, residebat; at post hæc Cemela furore bellico deleta, Sedes Episcopalis Niceam translata est.

§. XXV.

Initia S. Danielis Stylitis.

Anno eodem 465. Basilisco, & Hermerico Consulibus, excitatum Constantinopoli perniciosissimum incendium octo urbis Regiones consumpsit. Id futurum S. Daniel Stylites prædixerat, suaseratque Patriarchæ Gennadio, & Leoni Imperatori, ut, imperatis bis per hebdomadam publicis precibus, cladem avertere fatagerent; sed surdis fabulam cecinerat. Eventus vaticinii memoriam reduxit, & populus ad Sancti viri Columnam festinans, is amissam domum, alius bona, amicos, uxorem, liberos sibi ereptos, lamentabatur. Ipse alienam calamitatem vehementissime dolens, & lacrymis perfusus, monebat, ut oratione, & jejuniis Deum placare conarentur. Tum manibus in Cœlum extensis pro eis oravit, & dimisit, dicens, post diem septimum ignem esse extinguendum, quod ita accidit.

Marc. Chro. an. 465. Chr. Pasch. vita S. Dan. ap. Sur. II. Dec. c. 24. c. 27.

Impe-

Sæculum V. Imperator quoque, & Imperatrix ad vi-
A. C. 465. rum Sanctum venerunt, rogantes, ut a
 Deo posceret, præterita sibi ignosceret,
 & in futurum securos præstaret.

Ann̄i tunc non plures quatuor, aut
 quinque effluerant, ex quo Daniel Co-
vita c. 2. lumnā suā conscendit, nempe ab obi-
 tu S. Simeonis, quem sibi imitandum pro-
 posuerat. Daniel in oppido Maratha pro-
 pe Samosatam natus, duodennis vicinū
c. 6. Monasterium ingressus est. Diu postea
 Abbas ejus ob Ecclesiæ causas Antiochiam
 proficiscens Daniele sibi sociū itine-
 ris accepit, & cum via præter Teladam,
 seu Telanissam, duceret, S. Simeonem Sty-
 litem in columna stantem Discipulo osten-
 dit. S. Simeon permisit, ut Daniel ad se
 ascenderet, juvenique suam Benedictionem
 impertitus, prædixit, multa pro Jesu
 Christo esse passurum. Abbate ipsius e-
 vivis translato, & Fratribus Daniele in
 locum defuncti sufficere volentibus, mu-
 nus subire recusavit. Secundo S. Simeo-
 nem Stylitem invisit, & dies quatuorde-
 cim in Mandra, seu Monasterio, quod
 prope columnam extructum erat, man-
 sit. Tum profectio in Terram Sanctam
c. 8. suscepta, a S. Simeone, sibi in via appa-
 rente, Constantinopolim ire jubetur.
 Ipse morem gessit, cumque ad locum
 (*Philempore* accolæ vocabant) divertif-
 set, ubi non nunquam maligni Spiritus
 con-

conspicui fieri dicebantur, in Ecclesia, ab omnibus derelicta, sedem fixit. Aliquos Ecclesiæ Constantinopolitanæ Clericos sibi infensos sensit, sed Episcopum Anatholium Defensorem habuit, & postquam eum Daniel a gravi morbo liberasset, mercedis loco petiit, ut Episcopus suis calumniatoribus veniam concederet.

S. Simeon Stylites per manus Sergii, Discipuli sui, tegumentum Capitis sui ad Imperatorem deferri jusserat; is, in conspectum Principis non admissus, ad Daniëlem, de quo, fama ferente, mirabilia audiverat, se contulit. Huic S. Simeonis obitum, & itineris sui causam aperuit. Daniel econtra hospiti multa, & singularia de S. Simeonis vita, sibi a Deo revelata, manifestavit. Itaque Sergius, omisso ad Regiam redeundi proposito, Donum, Imperatori destinatum, Danieli tradidit. Cum annis novem Daniel in loco *Philempore* fuisset, columnam ascendendi consilium cepit.

Ergo columnam in monte, loco, qui Anaplus dicebatur, prope Ponti Euxini ostia, erigi jussit. Inferius duæ positæ erant, & validæ columnæ, ferreis vectibus junctæ, his columna minor superaddita eminebat, ubi Daniel in claustro, modii speciem referente, persistebat. Sirtus Regionis sæpe validissimis ventis, & rigidissimo frigore horrentis, pœnitentiam

Sæculum V.
A. C. 465.

C. II.

Theod. Lect. lib. 1. p. 554.

vit. Dan. c. 28. v. 32.

Daniel Stylites.

Hist. Eccles. Tom. VI.

Fff

tiam

Sæculum V. tiam Danielis majori admiratione quam
A. C. 465. S. Simeonis dignam faciebat. Quadam
 hyeme ventorum turbines in columna
 suæ culmine perseverantem tantum non
 in aëra abvexerunt, certe vestimentis
 omnibus spoliarunt; ipse immobilis, &
 frigore rigens jacebat. Tum Discipuli
 ejus, conscensa columna, spongiarum
 opera, & affusa aqua calente congelata
 membra solverunt. Non ideo tamen a
 Columna descendit, sed usque ad annum
 octogesimum ibi vitam duxit.

- 6.25. Gennadius Episcopus Constantinopo-
 litanus Danielelem, quin e monte descen-
 deret, Presbyterum ordinavit. Nam, pre-
 cibus solitis inferius peractis, columnam
 ascendit, ut necessarias Cæremonias ad-
 hiberet, & ordinato Communionem por-
 rigeret. Daniel missis ad Deum preci-
 bus Leoni Imperatori, sæpe ad se invi-
 senti, nam Princeps hic virum Sanctum
 6.21. maxima Reverentia prosequabatur, filium
 impetravit. Imperator prope Danielis
 6.34. columnam modicum Monasterium, in
 quo ejus Discipuli habitarent, Hospitium
 item peregrinis advenientibus, & orato-
 rium, in quo S. Simeonis Reliquiæ, S. Da-
 nielis jussu Antiochia allatæ, deponeren-
 tur, ædificavit. Cum Gubas, Rex La-
 zensium, advenisset, cum Romanis inita-
 pridem fœdera renovaturus, Hospitem
 Imperator ad invisendum S. Danielelem,
 Homi-

Hominis in Imperio suo Prodigium, de-^{Sæculum V.}
duxit. Rex Barbarus in terra prostra-^{A. C. 465.}
tus, & lacrymans, veneratus est Sanctum,
qui pactorum tunc inter ambos Principes
initorum Arbitrator extitit. Gubas ad suos
reversus, portentum enarrabat, & quo-
tiescunque exinde Legatos Constantino-
polim mitteret, ad S. Danielem, litteris
datis, precibus ejus suam fortunam com-
mendabat.

§. XXVI.

Leges pro Asyulis latæ.

Ardaburus Patricius, quo nullus in Im-^{vit. S. Marc.}
perio potentior, suorum alicui irasce-^{ap. Sur. 29.}
batur; is ad Monasterium Acemetensium,^{Dec.}
cui S. Abbas Marcellus præerat, confugit.
Misit Ardaburus, qui hominem repete-^{Sup. lib.}
rent, & Monachis reddere recusantibus,^{XXVII.}
in minas erupit, misitque milites, qui Mo-^{§. 30.}
nasterium obsederunt. S. Marcellus in-
terrogat circumstantes, an ibi pernocta-
turi essent, & obtulit ad cœnam cibos,
quos acceptarunt. Hæc sub crepusculum.
At per noctem Monachi apud S. Marcel-
lum instabant, ut virum redderet fugiti-
vum, ne suos, & Monasterium excidii pe-
riculo exponeret. Foris obsidentes stri-
ctis gladiis ultima minitabantur, quam-
primum illuxisset Monasterium invasuri.
Tum vero in Domus fastigio ignem con-
spexere, faces in se quasi fulmina jacu-